

privat. Naturligvis bør der skee Undtagelse i saadanne Tilfælde, hvor Vedkommende senere saa at sige har gjort Sagen god igjen; men disse Undtagelser kunne ogsaa finde Sted efter Lovudkastet. Endelig skal jeg ganske i Korthed gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgfreds (Müllers) neppe ganske har forstaaet de Paragrapher, imellem hvilke han meente, at der fandt Uoverensstemmelse Sted. Jeg troer saaledes ikke, at det kan kaldes nogen Uoverensstemmelse, at man har en Paragraph om Nødværge, der hjemler Straffrihed, og en anden Paragraph om visse Tilfælde, der hjemle Nedsættelse i Straffen, men hvilke Tilfælde dog netop ikke maae være af den Bestaaffenhed, at de kunne kaldes Nødværge; thi i saa Fald falde de selvfølgelig ind under den førstnævnte Paragraph. Dernæst troer jeg ikke, at der er Uoverensstemmelse imellem, at man giver en almindelig Regel for, naar en Forbrydelse skal ansees som fuldbrydet, og at man ved Siden deraf giver bestemte specielle Regler om, naar enkelte Forbrydelser skulle ansees for fuldbrydede. Det er jo nemlig Meningen, at den almindelige Regel ikke skal finde Anvendelse paa de enkelte Bestemmelser, med Hensyn til hvilke der er gjort særlige Undtagelser. En saadan Undtagelse er ikke blot givet med Hensyn til Falskmøntneri — jeg skal med Hensyn hertil gjøre opmærksom paa, at det vel kunde være, at Nogen for sin Fornøielse kunde give sig til at fabrikerer falske Penge; men dette er dog en temmelig farlig Fornøielse, og jeg troer, at det i saa Fald maatte paahvile Vedkommende at godtgjøre, at han ikke har haft nogen anden Hensigt dermed, forsaavidt der skulde kunne være Tale om, at han, hvad han da sikert vilde blive, kunde frifindes. Men det er ikke alene med Hensyn til Falskmøntneri at en saadan særlig Bestemmelse er givet; ogsaa med Hensyn til Brandstiftelse er der fastsat, at paa et vist givet Punkt skal denne Forbrydelse ansees som fuldbrydet. — Forsaavidt det ærede Medlem har anket over, at det ifølge § 13 skulde være overladt til Bestyrelsen af Fængselsvæsenet at tage Bestemmelse om, at enkelte Fanger, der vare dømt til Forbed-

ringshuusarbejde i Enkeltcelle, skulde kunne hensesættes til almindeligt sælles Fængselsarbejde, saa troer jeg, at dette er en nødvendig Bestemmelse, men den falder ikke sammen med de nu gjældende Regler. Ifølge disse har Administrationen fastsat visse bestemte Betingelser, under hvilke Cellestraf anvendes paa Forbedringshuusfanger, som da afleveres til vedkommende Straffeanstalt, men efter Lovudkastets Regler ville Alle, der idømmes Forbedringshuusarbejde, blive at aflevere til Cellesænglet, og, viser det sig da ved Undersøgelse der, at den Paagjældende ikke er stillet til at udholde Straffen i Enkeltcelle — hvad enten det nu er paa Grund af hans Helbredsstilstand eller andre physiske Aarsager —, saa fritages han for at udstaae sin Straf i Enkeltcelle. Der er endelig talt om, at der skulde sættes en Bestemmelse om, hvorvidt en Dom, der havde henligget i lang Tid uden at være bleven fuldbrydet, senere skulde erøves, selv om Forbryderen muligen havde forbedret sig og ved sit senere Levnet havde erhvervet sig Krav paa en mere hensynsfuld Behandling. Jeg skal blot i saa Henseende henlede Opmærksomheden paa, at der i Slutningen af § 70 findes en Bestemmelse om — jeg troer forøvrigt, at dette allerede er blevet fremdraget af en æret Taler —, at der med Hensyn til en Dom, der har henligget 10 Aar usfuldbrydet, skal gjøres Indberetning til Justitsministeriet, inden den erøves. Dette er fastsat, for at Justitsministeriet kunde tage under Overveielse, hvorvidt der maatte være Anledning til at indstille Domsældte til Venaadning paa Grund af den lange Tid, der var forløben efter Dommens Afvigelse, hvilket selvfølgelig vil berøe paa de concrete Omstændigheder, om han f. Ex. har unddraget sig Straffen ved at reise bort, eller om han maaskee ved et reent Tilfælde ikke er kommen til at lide Straffen, eller om han overhovedet kan føre Beviis for sit Levnet i Mellemtiden; men noget egentligt Krav paa, at Straffen skulde ansees bortfalden, har han unægtelig ikke. Jeg troer, at dette Forhold, som det er ordnet i Slutningen af § 70, er ordnet paa den hensigtsmæssigste Maade. — Paa det hele Spørgsmaal